Recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă

Estonia

Estonia

GĂSIREA INSTANŢELOR/AUTORITĂȚILOR COMPETENTE

Instrumentul de căutare de mai jos vă va ajuta să identificați instanțele/autoritățile competente pentru un anumit instrument juridic european. Rețineți că deși am făcut eforturi pentru a stabili exactitatea rezultatelor, este posibil ca anumite cazuri excepționale privind determinarea competenței să nu fie acoperite.

Articolul 17 - Informații puse la dispoziția publicului

Măsurile de protecție în materie civilă pot fi dispuse în temeiul articolului 1055 alineatul (1) din Legea privind obligațiile (*võlaõigusseadus*), care prevede că, în cazul în care se cauzează un prejudiciu ilegal în mod permanent sau în cazul în care există un pericol de prejudiciu ilegal, victima sau persoana supusă amenințării poate solicita încetarea comportamentului care cauzează prejudiciul sau evitarea amenințării. În caz de vătămare corporală, de afectare a sănătății sau de violare a vieții private ori a altor drepturi ale personalității, se poate cere emiterea unui ordin de protecție (prin care i se interzice persoanei care cauzează prejudiciul să se apropie de victimă), reglementarea utilizării locuinței comune sau a comunicării ori aplicarea altor măsuri similare. Normele de procedură pentru aplicarea măsurilor de protecție în materie civilă sunt prevăzute la articolul 475 alineatul (1) punctul (7) din Codul de procedură civilă (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*), conform căruia un ordin de protecție sau alte măsuri similare pentru protecția drepturilor personalității se pun în aplicare printr-o procedură necontencioasă, și la articolele 544-549 din capitolul 55, care prevăd în mod mai detaliat procedura de adoptare a unui ordin de protecție. Măsurile de protecție în materie civilă pot fi aplicate, de asemenea, ca măsuri de protecție în cadrul procedurii contencioase sau ca măsură provizorie în cadrul procedurilor necontencioase, în conformitate cu articolul 378 alineatul (1) punctul (3), articolul 546 și articolul 551 alineatul (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu articolul 1055 alineatul (1) din Legea privind obligațiile, se poate cere emiterea unui ordin de protecție (prin care i se interzice persoanei care cauzează prejudiciul să se apropie de victimă), reglementarea utilizării locuinței comune sau a comunicării ori aplicarea altor măsuri similare. Prin urmare, măsurile care pot fi aplicate pentru protecția drepturilor personalității nu sunt enumerate în mod exhaustiv și se poate cere aplicarea unei măsuri adecvate și necesare în funcție de circumstanțe specifice. În conformitate cu analiza jurisprudenței privind deciziile de protecție pronunțate în 2008 de Riigikohus (Curtea Supremă), dacă persoana expusă riscului și persoana care reprezintă amenințarea trăiesc (sau lucrează) aproape una de cealaltă, este preferabil să se reglementeze modalitățile în care acestea pot comunica, iar conținutul interdicțiilor (măsurilor de protecție) ar putea cuprinde, în primul rând, o listă de acțiuni interzise. Pentru a dispune măsuri de protecție în materie civilă, nu este necesar ca un act ilegal să fi fost comis împotriva persoanei expuse unui risc. Este suficient ca acțiunile anterioare ale persoanei împotriva căreia se cere emiterea ordinului să provoace temeri privind o vătămare corporală a victimei, vătămarea sănătății acesteia sau un efect negativ asupra vieții private sau a altor drepturi ale personalității.

Nu sunt disponibile statistici privind durata medie a măsurilor. În Estonia, la nivel național, este posibil să se

pună în aplicare măsuri privind protecția vieții private sau a altor drepturi ale personalității, în conformitate cu articolul 1055 din Legea privind obligațiile, pentru o perioadă maximă de trei ani. În conformitate cu analiza jurisprudenței privind ordinele de protecție, realizată de Riigikohus în 2008, ordinele de protecție au fost emise în general pentru o perioadă de trei ani.

Regulamentul nr. 606/2013 se referă la măsurile de protecție în materie civilă. Regulamentul nu se aplică măsurilor de protecție care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 2201/2003.

Persoana expusă unui risc sau care a suferit un prejudiciu poate solicita aplicarea unei măsuri de protecție în cadrul unei proceduri autonome, dar și în același timp cu o altă cerere. În sensul aplicării unei măsuri de protecție, persoana expusă unui risc trebuie să depună o cerere, în conformitate cu normele de competență generală, la maakohus (instanța regională) din locul de reședință sau din locul ultimei reședințe cunoscute al persoanei care reprezintă amenințarea. Instanța examinează cererea în cadrul unei proceduri necontencioase. Înainte de luarea unei măsuri de protecție, instanța audiază persoana cu privire la care este solicitată măsura, precum și persoana în al cărei interes este examinată măsura. În cazul în care este necesar, instanța audiază, de asemenea, rudele persoanelor respective sau reprezentanți ai autorităților locale și ai poliției de la locul lor de reședință.

Cererea depusă la instanță trebuie să fie redactată în limba estonă și trebuie să respecte cerințele articolelor 338-363 din Codul de procedură civilă. Conform articolului 338 din Codul de procedură civilă, orice act de procedură transmis instanței de către o parte trebuie să indice:

1. numele, adresa și datele de contact ale părților la procedură și ale eventualilor reprezentanți ai acestora;
2. instanța competentă;
3. fondul cauzei;
4. numărul cauzei civile;
5. cererea prezentată de parte;
6. circumstanțele care justifică cererea;
7. lista anexelor la actul de procedură;
8. semnătura părții la procedură sau a reprezentantului acesteia ori, în cazul unui document electronic, o semnătură electronică sau alt mijloc de identificare în conformitate cu articolul 336 din Codul de procedură civilă.

Pentru o persoană fizică, actul de procedură trebuie să indice, de asemenea, numărul personal de identificare sau, dacă acesta nu este disponibil, data de naștere.

Dacă o parte la procedură nu cunoaște adresa sau alte date ale celeilalte părți, ar trebui ca aceasta să indice în actul de procedură acțiunile întreprinse pentru a obține aceste informații.

Cererile transmise tribunalului trebuie să fie dactilografiate în mod clar. Dacă este posibil, la instanță se depun, de asemenea, copii pe suport electronic ale actelor de procedură depuse pe suport de hârtie. Reprezentanții contractuali, notarii, executorii judecătorești, administratorii judiciari, autoritățile naționale și locale, precum și alte persoane juridice trimit instanței documente în format electronic, cu excepția cazului în care există un motiv valabil pentru producerea documentului sub o altă formă. Printr-un ordin al ministrului de resort se stabilesc: o procedură mai detaliată pentru transmiterea către instanță a documentelor electronice, cerințele privind formatul documentelor și lista documentelor care trebuie prezentate prin intermediul portalului. Părțile la procedură trebuie să înainteze instanței, împreună cu documentele scrise și anexele acestora, numărul solicitat de exemplare care urmează să fie trimise celorlalte părți, cu excepția cazului în care documentele trebuie prezentate electronic.

Pentru depunerea unei cereri sau a unei căi de atac în cadrul unei proceduri necontencioase se plătește o taxă de 50 EUR. Pentru depunerea unei cereri de măsuri asiguratorii se plătește o taxă de 50 EUR.

Legislația estonă nu impune ca părțile la o procedură referitoare la aplicarea măsurilor de protecție în materie civilă să fie reprezentate în instanță.

Persoana responsabilă cu punerea în aplicare a ordinului de protecție sau a unei alte măsuri de protejare a drepturilor personalității poate introduce o cale de atac. Calea de atac împotriva ordinului prin care instanța respinge o cerere de emitere a unui ordin de protecție sau a unei măsuri alternative de protejare a drepturilor

personalității sau prin care instanța anulează sau modifică un astfel de ordin sau măsură poate fi introdusă de către persoana care a solicitat măsura sau în interesul căreia a fost instituită măsura. Calea de atac se introduce în scris la ringkonnakohus (instanța districtuală) prin intermediul instanței regionale care a emis ordinul. Termenul pentru introducerea căii de atac este de 15 zile de la data la care a fost notificat sau comunicat ordinul. Nicio cale de atac nu poate fi introdusă în termen de cinci luni de la emiterea ordinului, indiferent dacă acest lucru a fost făcut în cadrul unei proceduri contencioase sau necontencioase, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. În cazul unei schimbări a circumstanțelor, instanța poate anula sau modifica ordinul de protecție sau măsurile privind drepturile personalității. Instanța audiază părțile înainte de anularea sau modificarea menționată anterior. Ordinul de protecție sau măsura alternativă de protejare a drepturilor personalității este notificat(ă) sau comunicat(ă) persoanelor împotriva cărora sau în interesul cărora este luat(ă).

Ordinul de protecție trebuie să fie pus în aplicare de la data la care este notificat sau comunicat persoanei împotriva căreia este emis (persoana aflată la originea riscului).

Executarea deciziei prin care se dispun măsurile de protecție se face de un executor judecătoresc. În general, executorul judecătoresc va fi informat cu privire la încălcarea măsurii de protecție de către persoana expusă riscului. În cazul în care se dispune o măsură de protecție înainte de a se stabili dreptul de vizită, instanța poate decide cu privire la dreptul de vizită pentru a ține seama de măsura de protecție.

Articolul 18 litera (a)(i) - autoritățile care sunt competente să dispună măsuri de protecție și să elibereze certificate în conformitate cu articolul 5

În Estonia, instanțele au competența de a adopta măsuri de protecție. Instanța regională care a dispus măsura de protecție este competentă să emită certificatele relevante în conformitate cu articolul 5. Pentru eliberarea unui certificat, este necesar să se depună o cerere la instanța regională. Datele de contact ale instanțelor sunt disponibile pe site-ul web al acestora.

Articolul 18 litera (a)(ii) - autoritățile în fața cărora urmează să fie invocată o măsură de protecție dispusă în alt stat membru și/sau care sunt competente să execute o astfel de măsură

Pentru a invoca o măsură de protecție dispusă în alt stat membru, este necesar ca persoana să se adreseze unui executor judecătoresc competent să își desfășoare activitatea la locul de reședință sau la domiciliul debitorului obligației sau în zona în care se află bunurile acestuia. Executorul judecătoresc inițiază procedura de executare la cererea persoanei expuse la risc și pe baza unui titlu executoriu. Datele de contact ale executorilor judecătorești sunt disponibile pe site-ul web al Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Articolul 18 litera (a)(iii) - autoritățile care sunt competente să efectueze ajustarea măsurii de protecție în conformitate cu articolul 11 alineatul (1)

Dacă este necesar, executorul judecătoresc care execută o măsură de protecție dispusă în alt stat membru poate adapta respectiva măsură. Este competent să execute o măsură de protecție dispusă în alt stat membru un executor judecătoresc competent să își desfășoare activitatea la locul de reședință sau la domiciliul debitorului obligației sau în zona în care se află bunurile acestuia. Datele de contact ale executorilor judecătorești sunt disponibile pe site-ul web al Camerei executorilor judecătorești și a administratorilor judiciari.

Articolul 18 litera (a)(iv) - instanțele la care trebuie să fie depusă cererea de refuzare a recunoașterii și, după caz, a executării, în conformitate cu articolul 13

Cererea de refuz al recunoașterii sau al executării unei măsuri de protecție dispuse în alt stat membru trebuie depusă la domiciliul debitorului obligației sau al instanței districtuale în a cărei jurisdicție se solicită executarea. Datele de contact ale instanțelor sunt disponibile pe site-ul web al acestora.

Articolul 18 litera (b) - limba sau limbile acceptate pentru traduceri, astfel cum se menționează la articolul 16 alineatul (1)

Estonă și engleză.

> Ultima actualizare: 17/02/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.